

[Finansministeren.]

medlemmer, meget ofte fra medlemmer i den side af salen, hvor de konservative og venstres medlemmer sidder. Vi er f. eks. i øjeblikket ude for meget stærkt pres i en bestemt sag, men alligevel står man og siger, at nu må anlægsudgifterne sættes ned. Der må dog være sammenhæng mellem det, man ønsker af finansministeren, og det, man forlanger i dagligdagen.

Endelig blev det nævnt, at der på almindelige civile udgifter kunne foretages yderligere besparelser. Hver gang vi har haft diskussion her i tinget om sparebe- stræbelser, har man sagt: man kan ikke pludselig slå ned på en enkelt post. Det var derfor, jeg mindede om, at vi har haft sid- dende et spareudvalg i lang tid, et udvalg, der har gennemgået post for post, og at det, man nåede til enighed om, var besparelser til 28 mill. kr. Længere var man ikke nået dengang, og det har ikke været muligt at fastholde alle disse besparelser. Jeg gav ud- tryk for, og det vil jeg meget gerne gentage, at man fra finansministeriets og regeringens side gerne vil deltage i nye drøftelser for at finde yderligere besparelser, som der kan opnås tilslutning til, men jeg gør også op- mærksom på, at det er nu, det er nødvendigt at tilvejebringe en forbrugsbegrænsning og det større overskud på statsregnskabet, som skal styrke vor valutastilling.

Jeg forstod på et par af de bemærk- ninger, som det ærede medlem hr. Alfred Bøgh gjorde, at to af de forslag, som fra regeringens side er fremsat netop med hen- blik på imødekommelse af ønsker fra partiet venstre, nemlig lovforslaget vedrørende investeringsfonds og lovforslaget om lån til landbruget — hvad også statsministeren har været inde på — er partiet venstre slet ikke særlig glad for. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at det var det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der havde rejst spørgsmålet om investeringsfonds. Det har også været rejst fra erhvervslivets side i det udvalg, der har arbejdet med afskrivningerne. Derfor var det ganske rimeligt, at vi, når vi skulle drøfte en stramning af afskriv- ningsreglerne, også tog spørgsmålet om investeringsfonds op. Havde vi ikke taget det op, så går jeg ud fra, man havde spurgt, hvor det var blevet af.

Det ærede medlem hr. Alfred Bøgh mente, at en lov om lån til landbruget ville give et frygteligt papirvælde. Jeg for- står ikke den indvending, men kan det ærede medlem finde andre udveje til i visse til- fælde at komme landmænd, der er be- trængt, til hjælp, er vi meget villige til for- handling herom.

Det ærede medlem hr. Alfred Bøgh gjorde gældende, at benzinbeskatningen ville medføre en stigning af omkostnings- niveauet. Det kan naturligvis heller ikke fuldstændigt bestrides. Det ærede medlem var inde på, at landbruget herigennem også fik øgede omkostninger, men det kan vel i denne forbindelse være rimeligt at minde om, at landbruget er det erhverv, der i så henseende er gunstigst stillet, idet mange landmænd jo har adgang til at købe afgifts- fri benzin.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft gentog hele den argumentation om penge- udpumpning, som gang på gang har været fremme, og alle de bebrejdelser for at pumpe penge ud, som er rettet imod mig i dagspressen. Jeg har tidligere gjort op- mærksom på, at pengemængden ikke er steget under denne regering. I 1953 steg den med 100 mill. kr., men i 1954 faldt den med 50 mill. kr., og i indeværende år er den faldet yderligere. Det er rigtigt, at hvis vi havde ladet pengemængden falde med hele stigningen i valutaunderskuddet — og jeg forstår, at det er en sådan tanke- gang, det ærede medlem og også det ærede medlem hr. Viggo Starcke var inde på — var resultatet blevet, at renten var blevet langt højere, at kreditstramningen var blevet langt stærkere, og jeg kan da ikke tro, at man ønsker det i den nuværende situation. Det var også ejendommeligt at høre det ærede medlem hr. Viggo Starcke på een gang bebrejde os, at vi havde pumpet penge ud, og at renten var for høj.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var inde på, om det er rimeligt, at finans- ministeren har ret til at foretage overtræk i nationalbanken. Her må jeg først gøre opmærksom på, at forholdet mellem finans- ministeriet og nationalbanken ikke kan læses ud af en enkelt konto. Det har iøvrigt været praksis i over 25 år, at der kan fore- tages overtræk. Det skete hyppigt i 1930erne, og man affandt sig dengang fra alle sider